

omhandlede har til Hovedhensigt at give alle Landets Borgere ligelig Andel til billigst mulig Pris i en tilstedeværende Beholdning og derefter give Overforbruget, Luksusforbruget, eller hvad man vil kalde det, Adgang til til en højere Pris at skaffe sig det yderligere Tillæg, som Overforbrugeren begærer Adgang til for sig. Det ærede Medlem har, tror jeg, ønsket særlig at faa fri Indførsel og Fordeling af Prisen over hele Linien, for at Luksusforbruget og Industriforbruget skulde kunne faa en saa lav Pris som muligt. Det er selvfølgelig meget ønskeligt, at alt er i en saa lav Pris som muligt, men naar man for at nedsætte Priserne i Sukkervareindustrien, som dog til syvende og sidst væsentlig er en Luksusindustri, skulde fremkalde en Fordyrelse af det normale Husholdningsforbrug, forekommer den anden Fremgangsmaade mig at være adskilligt mere forsvarlig. Jeg tror endogsaa, at der ved den Ordning, der saaledes er tilvejebragt, og for hvilken jeg skylder den overordentlige Kommissions Formand, Overformynder Friis, der her har gjort et stort Arbejde, megen Tak, aabner sig Muligheder vedrørende ogsaa adskillige andre Varer; i alt Fald maa det undersøges, om man ikke kan komme frem paa den Maade, at man konstaterer et vist Normalforbrug, fastsætter den billigst mulige Pris for Varen og lader et Overforbrug betale den højere Pris. Hvorvidt det er gørligt med Hensyn til andre Varer, tør jeg ikke sige; med Hensyn til Sukker lader det sig utvivlsomt lettest gøre, fordi det er samlet i store enkelte Kilder, hvorfra det strømmer ud, og hvor Reguleringen lettest kan foretages. Den Kritik, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds rettede mod Ordningen, rammer slet ikke det centrale i den.

Dermed tror jeg at have omtalt det væsentligste af, hvad der er fremsat; jeg er ganske enig med ærede Talere i, at det er meget ønskeligt, at Udvalget kan blive nedsat, inden Klokken bliver alt for mange, for at Arbejdet med Hensyn til Lovforslagets videre Fremme kan fremskyndes saa meget som muligt.

Sandbæk: Paa en Maade kan jeg være enig med den højtærede Minister i, at det er vanskeligt med de Kommuner, som intet Statstilskud faar, saa længe der ikke foreligger Oplysninger fra samtlige Kommuner i hele Landet. Har man disse Oplysninger, er det en Lettelse, thi man kan da finde Normalbyrdens Delingstal, og de, der falder under Normalbyrdens Delingstal, gaar ud

af Beregningen. Efter den Beregning, der er gjort i Statistisk Departement, var Normalbyrdens Delingstal 2,6. Dersom ikke deres Udgifter falder indenfor Normalbyrdens Delingstal, faar de intet Tilskud, saa gaar de ud af Nummer, og saa er de i Virkeligheden de letteste at behandle. Men jeg vil indrømme, at der skal Oplysninger til fra alle Kommuner, baade for Udgifter og Indkomst- og Formueskatten til Staten.

Indenrigsministeren (Rode): Maa jeg blot sige, at saa vidt mig bekendt foreligger der Oplysninger fra alle Kommuner, og det er altsaa ikke herfra Vanskeligheden opstaar, men derimod derfra, at man under Beregningen er kommet til det Resultat, at man ved at benytte to forskellige Fremgangsmaader, om hvilke der kan være Tvivl, kommer til modsatte Resultater. Det, man for Øjeblikket overvejer, er, hvilken af de to Fremgangsmaader man skal vælge. Der er Vanskeligheden, og det kan godt være, at den ikke kan løses, uden at det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) kommer til Hjælp.

Jensen-Sønderup: Jeg maa tilstaa, at jeg ikke rigtig forstaar, at Ministeren kan komme til det Resultat, at det for Landkommunernes Vedkommende vil være lettere at gennemføre almindelige prisregulerende Foranstaltninger, der gælder for alle, end for Købstadkommunerne. Jeg tror snarest, det omvendte er Tilfældet. Men der er ingen Grund til at strides om det, saa meget mindre som jeg ligesom Ministeren mener, at Kommunerne skal have Ret til at gennemføre saadanne almindelige Foranstaltninger. Det tvivlsomme Spørgsmaal er i Virkeligheden kun dette, om saadanne Foranstaltninger, som kommer alle til gode, skal have Tilskud af Statskassen. Der er det, jeg har mine Betænkeligheder. Eksempelvis skal jeg nævne en saadan Foranstaltning som Mælkeforsyningen i København. Der er ingen Tvivl om, at det, der fordyrer Mælken i en saa betydelig Grad her i København, er den Maade, hvorpaa den distribueres. Jeg ved ikke, om man ude i Landet vil finde det rigtigt, at Statskassen, hvortil alle har maattet betale, skal yde et ret betydeligt Bidrag til Københavns Kommune, for at enhver i København, saa at sige, kan faa Mælken bragt om ikke ind ad Døren, saa dog udenfor sin Dør, naar man ude paa Landet skal hente den ude, ja mange Steder ud af Køerne for at faa